

Abstrakt

Cílem této práce je nalezení vztahu mezi úhrnnou plodností a rodinnou politikou ve střední Evropě, která zažila v 90. letech mimořádný propad porodnosti, a v severní Evropě, jež se vyznačuje stabilně vysokou mírou plodnosti. Kombinací kvalitativních a kvantitativních metod se tato práce pokusí definovat stávající modely rodinné politiky a nalézt příklady politických opatření, které skutečně motivují mladé lidi k založení rodiny, což se přímo projevuje na demografických datech. Práce si zároveň klade otázku, zdali je případný funkční model rodinné politiky možné přenést také do jiných regionů. Výzkum se zaměří na dvě čtveřice států, které v posledních několika desetiletích prošly podobným vývojem: Česko, Slovensko, Polsko a Maďarsko si s sebou stále nesou dědictví socialismu, zatímco Dánsko, Norsko, Švédsko a Finsko se snažilo o nalezení střední cesty mezi tržní ekonomikou a silným sociálním státem. Oba regiony zároveň na počátku 90. let musely restrukturalizovat svou ekonomiku a transformovat fungování státu. Tento vývoj pomáhal formovat dnešní představy o státní podpoře rodinám, dostupnosti předškolní péče o děti nebo flexibilitě pracovního trhu, jež jsou klíčové při formulaci rodinné politiky.